

РЕШЕНИЕ

№ 14545

гр. София, 12.08.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 31 състав,
в публично заседание на 03.06.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Веселина Женаварова

при участието на секретаря Розалия Радева, като разгледа дело номер **3100** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл.38, ал.8 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

Образувано е по жалба на А. Д. А. срещу Решение №ППН-01-527/2022 от 16.02.2024г. на Комисия за защита на личните данни, с което е обявена жалба с рег.№ППН-01-527/23.08.2022г., подадена от А. Д. А. срещу “Обединена Българска банка“ АД, ЕИК[ЕИК] - администратор на лични данни, за неоснователна. В жалбата се твърди, че решението е незаконосъобразно, като подробно изложените съображения се свеждат до неправилно приложение на материалния закон. Излагат се съображения, че банката е нямала легитимен интерес да достъпи данните на А. Д. А., съдържащи се в Централния кредитен регистър, доколкото той не е давал съгласие за това и не е подписвал с нея договор за банков кредит.

Ответникът – КЗЛД, в представено по делото писмено становище от държавен експерт М. Р., оспорва жалбата. Претендира се юрисконсултско възнаграждение.

Заинтересованата страна – “Обединена Българска банка“ АД, в представен по делото отговор на жалбата от юриск.Ж.-С., оспорва същата. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София-град, като взе предвид изложеното в жалбата, становищата на страните и събраните по делото писмени доказателства, прие за установено следното от фактическа страна:

Производството пред КЗЛД е образувано по жалба с рег.№ППН-01-527/23.08.2022г., подадена от А. Д. А. срещу “Обединена Българска банка“ АД, в която се сочи, че банката на 13.01.2022г. в нарушение на правилата за защита на личните данни неправомерно е достъпила негови лични данни, съдържащи се в Централния кредитен регистър, тъй като не е клиент на “Обединена Българска банка“ АД и не е давал съгласие банката да извършва справки за него в Централния кредитен регистър. Жалбоподателят твърди, че за нарушението е узнал на 20.07.2022 г., когато му е била издадена от БНБ справка по чл.56, ал.1 от Закона за кредитните институции.

В представено от “Обединена Българска банка“ АД становище по жалбата, се сочи, че направената на 13.01.2022г. справка в Централния кредитен регистър е във връзка с просрочие по кредит в банката на името на А. А. и по-конкретно с цел преценка дали и какви действия да бъдат предприети във връзка със събирането на задълженията по кредита. Соци, че се касае за кредит от 06.08.2020г. в размер на 50 000лв., с просрочие от 565 дни, който не е обслужван от месец март 2021г. и че до този момент кредита е погасяван със средства, останали по сметка на А. А., по която е отпуснат кредита и е усвоена сумата от 45 000лв. Посочва, че по подаден сигнал за измама през 2020г. са извършени няколко проверки в Централния кредитен регистър относно кредитната задължнялост на А. на основание чл.19 и чл.4, ал.1, т.1 от Наредба №22/16.07.2009г. за Централния кредитен регистър, като последната е на датата посочена в жалбата – 13.01.2022г. и тя е във връзка с просрочието по кредита. Банката сочи, че във връзка с подадения сигнал за измама има образувано досъдебно производство и прокурорска преписка.

С решение на КЗЛД от проведено на 15.03.2023г. заседание, обективизирано в Протокол №8/2023 г., жалба с рег. № ППН-01-527 от 23.08.2022 г.е обявена за редовна и процесуално допустима.

Безспорно е по делото, както е установено и по административното производство, че на 06.08.2020г. на името на А. Д. А. е отпуснат кредит от “Обединена Българска банка“ АД в размер на 50 000лв., който към 13.01.2022г., когато е направена процесната справка в Ц., е в просрочие от месец март 2021г. По сигнал от А. Д. А., че кредитът е отпуснат на негово име без негово знание и съгласие, е образувано досъдебно производство, което не е приключило.

След като жалба с рег. № ППН-01-527 от 23.08.2022 г. е разгледана в открити заседания на КЗЛД, проведени на 28.06.2023г., 01.11.2023 г. и на 31.01.2024г., с Решение № ППН-01-527/2022 от 16.02.2024г. на Комисия за защита на личните данни е обявена жалба с рег.№ППН-01-527/23.08.2022г., подадена от А. Д. А. срещу “Обединена Българска банка“ АД, ЕИК[ЕИК] - администратор на лични данни, за неоснователна. Изложени са мотиви, че в административното производство се установява основание по чл.6, §1, буква е) от Регламент (ЕС) 2016/679 за извършване на процесната обработка на данни – проверка на кредитната задължнялост с цел приемане на последващи действия за събиране на дължимите суми, предвид което обработването на данните е извършено съобразно принципа на законност по чл.5, §1, буква а) от Регламента.

Решението е съобщено на жалбоподателя на 28.02.2024г., като жалбата срещу него е подадена на 11.03.2024г.

При така установеното фактически и след като извърши дължимата на

основание чл.168, ал.1 от АПК проверка за законосъобразност на оспорения акт на всички основания по чл.146 от АПК, съдът приема от правна страна следното:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена от надлежна страна, при наличие на правен интерес, срещу подлежащ на обжалване административен акт и в преклузивния срок по чл.38, ал.8 от ЗЗЛД. По съществото ѝ съдът взе предвид следното:

Съгласно чл. 6, ал. 1 ЗЗЛД, КЗЛД е независим държавен орган, който осъществява защитата на лицата при обработването на техните лични данни и при осъществяването на достъпа до тези данни, както и контрола по спазването на този закон. Тази своя функция комисията осъществява упражнявайки предоставени от закона правомощия, посочени в чл. 10, ал. 1 ЗЗЛД. Този административен орган е оправомощен да разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите, с които се нарушават правата на физическите лица по този закон, както и жалби на трети лица във връзка с правата им по този закон - чл. 10, ал. 1 във вр. с чл. 57 от Регламент (ЕС) 2016/679. За реализирането на тези правомощия законодателят е предвидил правомощия на комисията като колективен орган /чл. 38 ЗЗЛД/. Съгласно чл. 7, ал. 1 ЗЗЛД комисията е колегиален орган и се състои от председател и 4-ма членове, като според чл. 9, ал. 3 ЗЗЛД решенията на комисията се вземат с мнозинство от общия брой на членовете ѝ. В конкретния случай оспореното решение е прието на заседание на комисията, проведено на 31.01.2024 г., на което са присъствали председателя и трима членове, с единодушие, като същите са подписали оспорения акт /чл. 7, ал. 1 ЗЗЛД във връзка с чл. 4, ал. 1 от Правилника за дейността на КЗЛД и нейната администрация/.

Доколкото в приложимия специален закон липсват конкретни изисквания за формата и съдържанието на акта, са спазени предвидените в чл.59 от АПК общи изисквания за форма и съдържание на административния акт. Същият е издаден в изискуемата писмена форма и съдържа задължителните реквизити, регламентирани в ал.2 на чл.59 от АПК, в т.ч. фактическите и правните основания за издаването му, даващи възможност за упражняване на контрол за законосъобразност от съда и гарантиращи правото на защита на жалбоподателя.

При постановяване на оспорения акт не са допуснати нарушения на административно производствените правила, които да съставляват самостоятелно основание за отмяната му. Жалбата, въз основа на която е образувано производството, е подадена в предвидения в чл.38, ал.1 ЗЗЛД срок. При произнасяне по съществото на спора са обсъдени представените по преписката писмени доказателства, както и изразените становища по отправените в жалбата твърдения. Правото на защита на участниците в производството не е ограничено, тъй като е гарантирано тяхното участие в административното производство. Решението е постановено след като е предоставена възможност на страните да изразят становище и представят писмени доказателства съобразно чл.36 АПК. Предвид това съдът намира, че липсват предпоставки за отмяна на атакувания ИАА по смисъла на чл.168, ал.1 във връзка с чл.146, т.3 АПК.

Решението е постановено и при правилно приложение на материалния закон.

Съгласно чл.4, т.1 от Регламент (ЕС) 2016/679 относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни, „лични данни“ означава всяка информация, свързана с идентифицирано физическо лице или физическо лице, което може да бъде

идентифицирано („субект на данни“); физическо лице, което може да бъде идентифицирано, е лице, което може бъде идентифицирано, пряко или непряко, по-специално чрез идентификатор като име, идентификационен номер, данни за местонахождение, онлайн идентификатор или по един или повече признаци, специфични за физическата, физиологичната, генетичната, психическата, умствената, икономическата, културната или социална идентичност на това физическо лице. Според чл.4, т.2 от Регламента, „обработване на лични данни“ означава всяка операция или съвкупност от операции, извършвана с лични данни или набор от лични данни чрез автоматични или други средства като събиране, записване, организиране, структуриране, съхранение, адаптиране или промяна, извличане, консултиране, употреба, разкриване чрез предаване, разпространяване или друг начин, по който данните стават достъпни, подреждане или комбинирани, ограничаване, изтриване или унищожаване.

Безспорно е в случая, че като е достъпило/извлякло данни от Централния кредитен регистър „Обединена Българска банка“ АД е обработила лични данни на А. Д. А.. Основният спор по делото е дали при това е било налице легитимно основание.

Според принципите, заложили в чл.5, §1 от Регламент (ЕС) 2016/679 личните данни са обработвани законосъобразно, добросъвестно и по прозрачен начин по отношение на субекта на данните и подходящи, свързани със и ограничени до необходимото във връзка с целите, за които се обработват /„свеждане на данните до минимум“/. Съгласно чл.6, §1 от Регламент (ЕС) 2016/679 разпоредба обработването е законосъобразно, само ако и доколкото е приложимо поне едно от следните условия: а) субектът на данните е дал съгласие за обработване на личните му данни за една или повече конкретни цели; б) обработването е необходимо за изпълнението на договор, по който субектът на данните е страна, или за предприемане на стъпки по искане на субекта на данните преди сключването на договор; в) обработването е необходимо за спазването на законово задължение, което се прилага спрямо администратора; г) обработването е необходимо, за да бъдат защитени жизненоважните интереси на субекта на данните или на друго физическо лице; д) обработването е необходимо за изпълнението на задача от обществен интерес или при упражняването на официални правомощия, които са предоставени на администратора; е) обработването е необходимо за целите на легитимните интереси на администратора или на трета страна, освен когато пред такива интереси преимущество имат интересите или основните права и свободи на субекта на данните, които изискват защита на личните данни, по-специално когато субектът на данните е дете.

Конкретно в настоящия случай основният спор по делото е дали твърденията на жалбоподателя, че не е подписвал договора за кредит и това е станало без неговото знание и съгласие, образуваното в тази връзка досъдебно производство, и данните от назначената по това досъдебно производство експертиза, според която подписа по договора за кредит не е на А. А., са основание да се приеме, че банката няма легитимен интерес по смисъла на чл.6, пар.1, б.„е“ от Регламент (ЕС) 2016/679 да обработи личните данни на жалбоподателя в Ц.. Ирелевантно е за наличието на това основание липсата на дадено съгласие на субекта на данните, което е от значение за основанието по чл.6, пар.1, б.„а“ от Регламента. Във връзка с горното съдът намира, че при наличието на спор относно действителността на сключения договор за кредит, който спор не е решен по съдебен ред от гражданския съд, и който не е от компетентност на административния орган КЗЛД, нито на настоящия

административен съд, следва да се приеме, че като е направила справка в Ц. относно задълженията на жалбоподателя, банката е имала легитимната цел да събере просрочени задължения по отпуснат от нея кредит. Заключениета на вещите лица по назначени по досъдебното производство графически експертизи не са обвързващи за банката, както би било съдебното решение на общия съд. Извън твърдението му, че не е обвързан от договора за кредит, което следва да бъде установено в отделно съдебно производство, субектът на данните не сочи с какво неговите интереси имат предимство над установената по делото легитимна цел на банката. Предвид изложеното съдът споделя извода на КЗЛД, че обработването на данните е извършено съобразно принципа на законност по чл.5, §1, буква а) от Регламента.

Предвид изложеното, съдът приема, че обжалваното Решение № ППН-01-527/2022 от 16.02.2024г., постановено от Комисията за защита на личните данни е законосъобразно, поради което жалбата срещу него следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

При този изход на делото, на основание чл.143, ал.3 и ал.4 АПК, на ответника по жалбата и на заинтересованата страна ще следва да се присъдят съдебни разноски за юрисконсултско възнаграждение в размера по чл.24 от Наредбата за заплащане на правната помощ – по 100лв.

Мотивиран така и на основание чл.172, ал.2 от АПК, Административен съд София – град, Второ отделение, 31 състав

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалба на А. Д. А. срещу Решение №ППН-01-527/2022 от 16.02.2024г. на Комисия за защита на личните данни.

ОСЪЖДА А. Д. А., с ЕГН-[ЕГН], да заплати на Комисия за защита на личните данни съдебни разноски в размер на 100 /сто/ лева.

ОСЪЖДА А. Д. А., с ЕГН-[ЕГН], да заплати на “Обединена Българска банка“ АД, ЕИК[ЕИК], съдебни разноски в размер на 100 /сто/ лева.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховен административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: